

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra informačních technologií a technické výchovy

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení autora: **Pavλίna Stoklasová Šubrtová**

Studijní program: **Specializace v pedagogice (B7507)**

Studijní obor: **Informační technologie se zaměřením na vzdělávání (B IT)**

Název tématu práce v českém jazyce: **Digitální technologie a podvádění žáků při studiu na střední škole**

Rok odevzdání: **2020**

Jméno a tituly oponenta: **PhDr. Ondřej Neumajer, Ph.D.**

Pracoviště: **KITTV PedF UK**

Kontaktní e-mail: **ondrej@neumajer.cz**

I. Základní náležitosti listinné podoby práce:

Bakalářská práce *Digitální technologie a podvádění žáků při studiu na střední škole* se skládá z 85 stran, 25 tabulek, 16 grafů a 4 příloh. Autorka využívá přes sedmdesát použitých zdrojů a další více dvě desítky zdrojů online. Významná část citací je zahraničních. Cíl práce je uveden v anotaci a nepřímo pak v úvodu do empirické části. Práce obsahuje požadované formální náležitosti, splňuje rozsah stanovený na tento typ práce.

II. Obsah a odborná úroveň práce:

Hlavní část bakalářské práce je rozdělena na dvě části. V teoretické části autorka prostřednictvím studia literatury jiných autorů nastiňuje podoby a rozdělení školního podvádění včetně příčin a fenoménu digitálních technologií používaných v podvádění. Nemalou část věnuje přehledu záznamů k dané problematice z databáze Web of Science, Scopus a ERIC. Rozsah této rešerše je pro uvedený typ práce vysoce nadprůměrný.

Empirická část práce se zabývá popisem sběru a zpracováním dat, které jsou součástí řešení stanoveného výzkumného problému, autorka stanovuje čtyři výzkumné otázky. Výzkumná část je vedená korektně a v souladu s doporučovými postupy.

III. Výsledky a přínos práce

Autorka v práci dokázala, že dovede provádět rešerše české i cizojazyčné literatury, do dané problematiky se jí podařilo zdařile proniknout a vytěžit z ní klíčové poznatky charakterizující současná hlavní paradigmaty zkoumaného fenoménu.

Autorka považuje za „alarmující“ zjištění výzkumu, že 99,8 % respondentů přiznalo vlastní zapojení do některého z vybraných druhů školního podvádění. Takto zobecněné zjištění je ale obtížné považovat za alarmující (je to asi obdobné, jako bychom považovali za alarmující, že tolik lidí někdy v životě přešlo ulici na červenou). Pro proniknutí do podstaty problémů je vhodnější diskuze o intenzitě a míře zapojení do podvodného chování, v etické rovině pak především jeho schvalování jako převažující vzorec chování středoškoláků.

Provedený výzkum přináší zjištění, že digitální technologie nejsou v oblasti podvádění novinkou, zároveň ale nejsou fenoménem, který by v českých podmínkách zastiňoval jiné, léty ověřené metody podvádění. I takový výsledek přispívá k budování poznatkové základny zkoumané problematiky.

IV. Zpracování

Práce je typograficky i graficky na průměrné, místy lehce podprůměrné úrovni. V textu se nachází množství překlepů, zpravidla se jedná o nadbytečné předložky (str. 63 „...se žákům jeví jako přijatelnější než v podvodné jednání bez použití...“), problémy se skloňováním (str. 59 „Respondent U6 se také s podváděním nesetkává...“) a výjimečně i gramatické chyby (str. „Ostatní technologie se vyskytovali výjimečně.“). Největší koncentrace chyb se nachází v samém závěru práce, konkrétně v kapitole Diskuze na str. 63, kde již nejspíše autorce nezbyl čas či síly na pečlivou kontrolu. Autorka při psaní procent nepoužívá před tímto znakem nezlomitelnou mezeru. Není také zřejmé, proč nejsou použity při tvorbě grafů barvy a všechny grafy jsou monochromatické. Na druhou stranu je nutno uvést, že nepoužití barev v grafech nemá dopad na snížení jejich srozumitelnosti.

V závěru práce autorka uvádí že, „...studenti středních odborných škol jsou s technologiemi více seznámeni a mnohem častěji je využívají k podvádění...“, což je ovšem v rozporu s tvrzením na str. 54: „...gymnazisté mají podobný přehled jako studenti středních odborných škol v digitálních technologiích v problematice podvádění...“

Obecně lze konstatovat, že v oblasti zpracování bylo možné pečlivější kontrolou předejít zbytečným jazykovým chybám, které pak vrhají stín na jinak relativně dobrou kvalitu zpracování práce.

V. Další vyjádření, komentáře a připomínky oponenta:

Ačkoli se bakalářská práce zaměřuje na podvádění žáků na střední škole, je škoda, že autorka alespoň okrajově nezmínila fenomén opisování absolventských závěrečných prací v terciálním vzdělávání, se kterým má Česká republika relativně bohatou zkušenost.

Jelikož je tématem práce využívání digitálních technologií, ocenil bych, kdyby se v práci zmínila o využívání specializovaného softwaru pro odhalování plagiátů. Jistě by bylo zajímavé zmapovat možnosti, které se v oblasti kontroly plagiarismu středoškolským učitelům nabízejí.

Jakkoli lze práci považovat za zdařilou, je škoda, že autorka nešla ještě o krok dále a nesnažila se identifikovat kroky, které by učitelům pomohly míru podvádění snižovat. To bylo možné zjistit například vhodným zařazením otázky respondentům šetření mezi studenty, kteří mají do podvádění nejlepší vhled založený na vlastní zkušenosti, a tak by jistě byli schopni i formulovat návrhy na jeho eliminaci.

VI. Celková úroveň práce:

Práce je logicky uspořádaná a systematicky zpracována, provedená rešerše je realizována nadprůměrně. Celkově hodnotím závěrečnou práci jako zdařilou.

Práci doporučuji uznat jako práci bakalářskou.

Místo, datum a podpis: V Praze 25. května 2020

.....